

10. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 11. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 12. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 13. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 14. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 15. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 16. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 17. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 18. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 19. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 20. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor

1. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 2. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 3. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 4. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 5. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 6. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 7. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 8. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 9. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 10. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 11. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 12. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 13. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 14. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 15. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 16. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 17. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 18. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 19. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor
 20. Sed du nadsunin oföradit, Guds
 den i ditt minne? Sed! det höga
 att S ett rättvise minne. Dant
 att vga i sigt sagd tor

4.

Serenad.

Sköna flicka! tillåt mig Blott ett ord
 dig fråga; Sedan vill jag lemna dig,
 Dig ej mera plåga: Du skall ifrån bo-
 jor fri, Ensam lagar tyda, Och min
 högsta sällhet bli, Att din vilja lyda.
 2. Lyhna till min ömma röst,
 Väga dig hit neder. Skänk mitt hjer-
 ta någon tröst; Ero på mina eder.
 Redligt är mitt tänkesätt; Bindom
 våra öden: Sag swär dig wid altaret
 Trohet uti döden.
 3. Fly från gamla gubbens larm
 Till din älsklings sköte. Kärlek, Wän-
 skap, arm i arm, Wanta på ditt mö-
 te. I vår hydda skola vi Skuldslö-
 nen ståda: Lycklig, flicka! skall du bli,
 Lyckliga vi båda.

GS 807

Fyra alldeles nya och mycket vackra

W i s o r,

Den Första:

Jägare - Sång.

O! säg, hwilket lif är mer manligt ic:

Den Andra:

Varma Ungling! i din wår, ic.

Den Tredje:

Slottet och Kojan.

Sag här en landtlig stuga, ic.

Den Fjerde:

Serenad.

Sköna Flicka! tillåt mig ic.

Söndöping, 1838.

Tryckt hos Wils Eric Lundström.

Men kommer en Partare, Rades hans
 sigt. Af det snabbe, wingade floot,
 Stig i stib till ditt bo. Ellas Duffwa,
 sa mild, Ly du ar ju en bild Af min
 allfades tro. Men nar sagthoeruen
 falla Till widdjurens sagt, uppå til-
 jornas pragt. Måa blodströmmar falla
 & stogen.

3.

de: Detti har lag rönt; men lag Ar-
drig någon glöde.
11. Hvem är vi och fall? den
Man, som nedliggering öfvar; Sub-
bett nöje njuter han, Schwad han sig
beröfvar. Aldrig en brud väntar den
Att en nsting rädte, Som ej tror en
mentstodan Skäffst af sitt slägte.
12. Sal på stormande begär, Do-
jan som dem läser, Lästvet är en gruf-
tig står Der passionen bläster, Der en
tyglad himnes art Sjund at seglet fan-
der, Styr det lusti med flodens fart,
Wellan blomster-stränder.
13. Döden allas wißa lott, Nås
öden jemnar, Deras som du föregåt,
Deras som du jemnar, Eståt ej segt
wid grafstens namn, Schwadan dod ej
frönng: Den är — minns det — Slad-
sens Schamn, Eller — Schwillans
Frönng.

1.

Sāgare = Sāng.

2. *J* skyn jagar Drnen, så säkert
och tryggt En kung i sitt lustiga slott;

den sin resning fått; Men der, fram-
för åt parken, Der står ett stenhögt slott.

3. I pråkt och stof otroligt Der
bor en Herreman; Sag sofwär alltid
roligt, Men det gör inte han.

4. Han hofman är, deß wårre
En präktig stjerna bår; Men stackars
nådig herre, Hur litet säll han är!

5. Jag satt framför min köja En
wacker aftenstund, Då plötsligt hördes
stoja Hans koppel kring min lund.

6. Hans nåd förbi mig trädde
 Lust som jag bäst förnöjd, Försynens
 godhet qvädde, I menlöshet och fröjd.

7. Det war en liten wisa, Som
 sjelf jag gjort, jo, jo! Att himlens
 herre prisa För lugn och sinnesro:

8. För sundheten och födan, För
faderligt förswar, För hwila efter mö-
dan Och ångerfria dar.

9. Hans Nåde, stödd mot bösan,
Grant hade hört min sång; Sag teg och
tog af mösan, Han tankfull gick sin gång.

10. Han gjöt en suck af smärta —
 Ha! den förstod jag godt; Gif mig ditt
 glada hjerta, Och gerna tag mitt slott!

11. Då lyfte sig mitt öga Till
den som delat så: Palatsen åt de hö-
ga, Och glädjen åt de små.

